

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Jodocus Conf. 13. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

precatur, adest ecce hæc ipsa sanitatis primò nuntium matri ferens, tum LVCIAE mortis optatissimæ & pro Christo subeundæ. Sic igitur moritura LVCIA omnium primò testamentum cogitat, & pauperes non jam scribit, sed facit heredes. Id enim verò non ferendum ratus LVCIAE sponsus, queritur apud iudicem, & sponsæ dotem sibi clamat deberi; hinc demum agnoscit in amoribus non se, sed Christum esse. Mox igitur amori ira successit. Dei nupta lenonibus traditur, mancipiis amoris prostituenda. Sed nequeunt mille manus unam virgunculâ, nequeunt funes & plura bouum juga de loco, minus de proposito casto dimovere. Ergo sarmenta congeruntur, rogos accenditur. Sed lucet pulchrius ignibus suis LVCIA. Gladio trajicitur; sed vivit virgo & viros animat, & è flammis Imperatoribus mortem, Syracusanis præsentem opem, Ecclesiæ pacem vaticinatur. Denique dum iudex in vinculis Romam abducitur capitis damnandus, divino cibo recreata, cælo fidus, ut dixi, inferitur. Sed & tibi illuc adhuc locus est Mariane. Stella & tu es, si virgo es. Fuiisti? Ah! stellam cælo credas decidisse. *Ex Surio.*

Deus semper pater est; amavit nos fœdos, ut ex fœdis faceret pulchros. Erimus pulchri eum amando, qui pulcher est. Quantum in te crescit amor, tantum crescit pulchritudo; quia ipsa charitas anima est pulchritudo.
S. Aug. Tract. 9. in Epist. S. Joan.

S. JODOCUS CONF. 13. Decembris.

NOVAM litem audite Mariani, quam JODOCVS Angliæ regis filius germano fratri de regno movit, non uter hoc eriperet, sed uter cederet alteri. Fugiebant novo more non opes

dominos suos, sed domini opes suas, & quam aliis invitis mors aufert coronam, ultrò ab his abjiciebatur. Denique rex sibi videbatur, non qui regnum coactus adiit germanus, sed JODOCVS, qui regno subduxit sese, & in Galliam aufugit. Hic ille sibi scilicet imperavit, sed & feris non multò pòst, quas obsequentes illi cælum voluit esse. Illud perjucundum accidit, cùm fami placandæ ultimum subsidium panis unicus in penu fuit, & hunc in IV. partes à JODOCO sectum CHRISTVS alium identidem atque alium pauperem præferens unus omnes piissimâ fraude asportavit. Negabant id rectè factum esse discipuli. Sed rectiùs illos edocuit magister, cùm pro IV. è pane frustulis, secundo flumine descendere submissas à cælo totidem naviculas frumentarias ostendit. Demum sacris operanti manus è cælo bene visa est dicere, quæ quòd terrena regna despexisset, cælestia promisit. Hæc demum placuere JODOCO, potitusque his est anno DCLIII. LX. omnino annos in tumulto integer, virtute in JODOCO faciente, quod in viris principibus aliis balsama faciunt. *Ex Flor. Abb.*

Amemus vitam æternam, & ex eo noverimus, quantum pro illâ laborare debeamus, cùm videmus homines amatores presentis vitæ sic pro illâ laborare, ut, cùm venerit metus mortis, quidquid possunt, faciant, non ut auferant, sed ut differant mortem.
S. August. serm. 64. de verb. Dom.

SS. NICASIUS EP. & EUTROPIA V. MM.
14 Decembris.

Quid ni animos etiam tu Lector ad pugnam sumis, toties qui sanguinem Martyrū vides?
Hic